

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jeg vil gerne takke for den tilslutning, som dette lovforslag har fået, hvilke giver mig håb om, at lovforslaget nu må kunne gennemføres hurtigt i det høje ting. Jeg kan ikke blot ganske slutte mig til den hyldest, den beundring, som har fundet udtryk gennem indlæggene, for de mænd og kvinder, som har opbygget Aarhus Universitet, men jeg kan også dele den tillid til Aarhus Universitet og dem, der nu er ledende derovre, som har gennemsyret alle indlæggene.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen nævnte forskellige områder, hvor der endnu er opgaver tilbage at løse, mangler, som skal afhjælpes, og jeg er ganske klar over, at det navnlig er pinligt med hullerne i håndbogssamlingerne på Aarhus Universitet. Jeg har selv været derovre to gange og set det, og der har været nogle steder, hvor det var helt galt til trods for, at der dog, såvidt jeg har forstået, i de senere år af og til er kommet nogen bogbestand ind til udfyldning af hullerne. Spørgsmålet om håndbogssamlingerne blev ikke behandlet i den videnskabelige kommissions første tid og kunne derfor ikke komme med i den første betænkning, der blev afgivet, men jeg forstår, at det har været behandlet netop nu i de senere dage i et underudvalg, og at en beretning nu er affattet og sendt rundt til underudvalgets medlemmer, hvorefter dette spørgsmål vil kunne behandles i plenarforsamlingen, og forhåbentlig vil det føre til forbedring af forholdene på dette område.

Jeg skal ikke forlænge debatten om sagen, men blot takke deltagerne for den tilslutning, som lovforslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 351 af 4. juni 1947 om en midlertidig ordning af lærereksamen for studenter.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3721; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arnth Jensen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse.

Gudrun Hasselriis: Loven om studenters adgang til at tage lærereksamen på 2½ år blev gennemført i 1947 og modtaget med skepsis mange steder, men det var nødvendigt dengang at skaffe lærere så hurtigt som muligt på grund af lærermanglen, og derfor gik så mange ind for forslaget til trods for deres manglende tro på værdien af det. Den samme motivering gør sig gældende nu, og dertil kommer, at det har vist sig, at studenter med seminarieuddannelse på 2½ år er blevet fortrinlige lærere, som man har været meget glade for både under deres uddannelse på seminarierne og senere under arbejdet på skolerne. De har kunnet påtage sig matematik og sprog i begge eksamensafdelinger, og det er fag, som de seminarieuddannede lærere for tiden ikke gerne påtager sig uden yderligere uddannelse. Mange lærere har pålagt sig store økonomiske ofre for at få lært så meget, at de har kunnet klare undervisningen, og i de senere år er dertil kommet vanskeligheder ved at skaffe vikarer under orlov, så man må se med tilfredshed på, at der fremover vil blive uddannet lærere, der med udmærkede resultater kan påtage sig arbejdet i eksamensskolen, og som får en så hurtig uddannelse, at manglen på lærere ikke bliver altfor katastrofal.

Jeg kan måske beklage, at den højtærede minister mener, det ikke er muligt foreløbig at fremsætte forslag om læreruddannelsen. Der er ikke tvivl om, at der tiltrænges reformer, derom er vist alle enige. Det ville bl. a. betyde meget for skolen, om seminarieungdommen havde lært at undervise svagt begavede og læseretarderede, det man kalder ordblinde børn. Som det er nu, står de unge vikarer helt uforstående og uvidende om arbejdet med disse børn, hvad der er til stor skade netop for dem, der er så vanskeligt stillede, og det er ganske givet deprimerende for de unge, der kommer med iver og lyst til at tage fat, at blive sat til et arbejde, som de ingen forstand har på og ganske afgjort ikke magter.

Jeg forstår imidlertid den højtærede minister, når han siger, der må tid til en rolig overvejelse af seminariekommissionens betænkning, der på flere punkter har givet anledning til, at meget divergerende opfattelser er kommet til orde både indenfor seminarierne og skolernes lærerkreds. Alle medlemmer af kommissionen har været enige om, at man fortsat skulle have en uddannelse af studenter, uenigheden kommer først i spørgsmålet om, hvor lang uddannelsen på seminarierne skal være. Det forekommer mig, at 2½ år må være til-